

Wahyu Bab Gusti Yesus Kristus - Nomer Telulas

Peperangan ing Swarga lan Dina-Dina Pungkasan: Mbabar Linimasa Kenabian saka Wahyu 12 lan 13

Jeff Pippenger

2023-11-09

Kita sampun nyinau lan nemtokaken perang ing swarga ingkang kaandharaken wonten ing bab kaping rolas saking kitab Wahyu. Kanthi ngginakaken prinsip watakipun Kristus ingkang dados Alfa lan Omega, kita sampun nyedhaki perang ing swarga wonten ing bab kaping rolas punika minangka sawijining tipifikasi saking perang ing swarga ingkang kadadosan ing “dinten-dinten wekasan.” Tembung “dinten-dinten wekasan” wonten ing Kitab Suci lan Roh Pramalan ateges dinten-dinten wekasaning paugeran pangadilan panalitèn.

Kita wis ngenali telung kakuwatan satanik ing pasal rolas lan telulas, ora minangka kakuwatan-kakuwatan sing manggihaké kasampurnané ing sajarah kepungkur, nanging minangka kasampurnan modhèren saka kakuwatan-kakuwatan mau sing nuntun jagad marang Armagedon. Naga ing pasal rolas iku Perserikatan Bangsa-Bangsa, gréja Katulik sing bakal diuripaké manèh nalika hukum Minggu ing Amérikah Sarékat, iku kéwan segara ing pasal telulas, lan kéwan bumi sing duwé loro sungu iku Amérikah Sarékat.

Kita sampun ngidentifikasi bilih peperangan ingkang lumrah dipunmangertosi wonten ing pasal rolas minangka namung pralambang pambrontakanipun Lucifer ing swarga, satemenipun nggambaraken sawijining perang ingkang badhe enggal kalampahan ing swarga bumi, kawiwitan saking hukum Minggu ing Amerika Serikat ingkang badhe enggal rawuh. Kita sampun nyawisaken wekdal kangge ngidentifikasi bilih wonten sawijining proses pamriksan ingkang kagambaraken saking Wahyu pasal tigalas, ayat sewelas dumugi pitulas, ingkang nyakup pangenalan tumrap kawujudanipun gambar kewan. Gambar kewan punika nggambaraken gabungan pasamuwan lan nagari, kanthi pasamuwan dados pihak ingkang nguwaosi sesambetan punika. Nalika pasamuwan nguwaosi, mila lajeng ngginakaken nagari kangge nindakaken pameksa tumrap piwulang-piwulangipun lan nganiaya tiyang-tiyang ingkang dipuntegesi minangka bidah. Proses pamriksan sadonya ingkang gegayutan kaliyan kawujudanipun gambar kewan punika, rumiyin katindakaken wonten ing Amerika Serikat. Ciri-ciri sunnatipun saben satunggaling saking kalih proses pamriksan punika, ing intinipun sami kemawon, ing Amerika Serikat utawi ing donya.

Kula nedahaken dhateng kalih période ingkang sami, inggih punika sèwu kalih atus sawidak dinten, ingkang ndhisiki lan nglajengaken salib, dados paseksi kaping kalih tumrap pangenalan wontenipun kalih prosès pangujian gambar kéwan galak ingkang runtut ing pungkasaning jagad. Pambentukan gambar kéwan galak wonten ing Amérikah Sarékat antawisipun 11 Séptèmber 2001 lan angger-angger Minggu ingkang badhé enggal dumugi, ndhisiki pambentukan gambar kéwan galak wonten ing Perserikatan Bangsa-Bangsa

sasampunipun angger-angger Minggu ingkang badhé enggal dumugi. Sèwu kalih atus sawidak dinten pakaryan paladosanipun Kristus wiwit saking baptisanipun ngantos dumugi ing salib, ndhisiki sèwu kalih atus sawidak dinten pakaryan paladosan para sakabatipun ingkang nglajengaken sasampunipun salib. Kalih garis punika, kalih-kalihipun ngemot kalih période ingkang makili pangujian ingkang sami wonten ing saben période, makili téma salah satunggalipun gambar Kristus utawi gambar antikristus.

Sewu rong atus sawidak dina pelayananipun Sang Kristus ingkang pungkasanipun rampung wonten ing salib, kawiwitan nalika Roh Suci tumedhak wonten ing baptisanipun, salaras kaliyan malaékat ingkang gagah prakosa ing Wahyu wolulas ingkang tumedhak tanggal 11 September 2001.

“Saiki sumebar kabar manawa aku wis mratelakake yen New York bakal disapu dening ombak pasang gedhé? Iki durung tau dakucapake. Aku wis ngandika, nalika aku ndeleng gedhong-gedhong gedhé dibangun ana ing kana, tingkat demi tingkat, ‘Pemandangan sing nggegirisi apa kang bakal kelakon nalika Gusti jumeneng kanggo nggegiri bumi kanthi nggegirisi! Nalika kuwi tembung-tembung saka Wahyu 18:1–3 bakal kaleksanan.’ Kabèh isi pasal kaping wolulas kitab Wahyu iku pepeling bab apa kang bakal tumiba marang bumi. Nanging aku ora nduwèni pepadhang tartamtu bab apa kang bakal tumiba marang New York, kajaba mung aku ngerti manawa ing sawijining dina gedhong-gedhong gedhé ana ing kana bakal dirubuhake dening panggulingan lan pambalikan saka pangwasané Gusti Allah. Saka pepadhang kang kaparingake marang aku, aku ngerti manawa karusakan ana ing donya. Siji tembung saka Gusti, siji tutul saka pangwasané kang kuwasa, lan bangunan-bangunan raksasa iki bakal ambruk. Pemandangan-pemandangan bakal kelakon sing kaangkerané ora bisa kita bayangake.”
Review and Herald, 5 Juli 1906.

Mangsa sèwu rong atus sawidak dina ing sajarahé Kristus, kang pungkasané ana ing kayu salib, nggambaraké mangsa wektu kang bakal dipungkasi ing hukum Minggu sing enggal rawuh. Kayu salib iku nglambangaké hukum Minggu. Kaloroné padha dadi pralambang pangadilan. Kaloroné padha nggambaraké tekane karusakan nasional tumrap bangsa ing ngendi prastawa pangadilan iku kalakon. Kaloroné padha kalakon ing tanah kamulyan Yehuda. Ing sajarahé Kristus, iku tanah kamulyan Yehuda sing harfiah, lan ing wektu hukum Minggu iku tanah kamulyan Yehuda sing rohani, yaiku Amérika Sarékat. Ing kayu salib, Kristus kaangkat munggah kanthi ancas narik kabèh manungsa marang Panjenengané.

Lan Aku, manawa Aku kaangkat saka bumi, bakal narik sakehing manungsa marang Aku. Pangandika iki dipunucapaké déning Panjenengané kanggo mratandhani pejah kanthi cara apa kang bakal katindakaké déning Panjenengané. Yokanan 12:32, 33.

Nalika hukum Minggu ditetepaké, panji-panjié wong satus patang puluh papat ewu kaangkat, supaya narik sakèhé manungsa marang Kristus.

Lan Panjenengane bakal ngadegaké sawijining panji kanggo bangsa-bangsa saka ing adoh, lan bakal ngundang wong-wong mau saka pucuking bumi; lan lah, wong-wong mau bakal padha teka kanthi rikat banget. Yesaya 5:26.

Mangsa sèwu rong atus sawidak dina ing sajarah Kristus sawisé salib, pungkasané kanthi Michael jumeneng nalika Stefanus dirajam watu.

Nanging dheweke, kebak Roh Suci, mandeng kanthi mantep menyang swarga, lan nyumurupi kamulyaning Allah, lan Gusti Yesus jumeneng ana ing satengening Allah, sarta ngandika, Lah, aku weruh swarga mbukak, lan Putraning Manungsa jumeneng ana ing satengening Allah. Lelakone Para Rasul 7:55, 56.

Patang puluh loro sasi simbolis ing wekdal panggodhènaning gambar pungkasaning kéwan galak iku, pungkasané kalampahan nalika Mikhaèl jumeneng, lan iku nandhani katutupé mangsa pencobaning manungsa.

Lan ing wektu iku Mikhaèl bakal jumeneng, pangéran agung kang ngadeg kanggo para anaké bangsamu; lan bakal ana mangsa kasangsaran, kang durung tau ana wiwit ana bangsa nganti tekan wektu iku dhéwé; lan ing wektu iku bangsamu bakal kapitulungan slamet, yaiku saben wong kang katemun katulis ana ing kitab. Daniel 12:1.

Sajarah pepak saka kaloro proses pangriksan patung tumrap kéwan iku ngandhut paseksi-paseksi kenabian internal liyané. Menawa dipahami kanthi bener—andharan iki dakakoni, mung sathithik wong kang mangertèni kayektèn iki—nanging proses pangriksan patung tumrap kéwan kang kapisan, sing kalaksanaan ing Amérika Sarékat, wiwit ing tanggal 11 September 2001, nalika bilai katelu mlebu ing sajarah. Angger-angger Minggu, ing ngendi proses pangriksan patung tumrap kéwan kang kapisan iku pungkasané kelakon, nandhani tekane bilai katelu minangka paukuman tumrap Amérika Sarékat amarga dileksanakaké angger-angger Minggu mau. Ing wektu iku, tekane bilai katelu ngrampungaké panggugahing bebenduné bangsa-bangsa, minangka kasampurnaning Wahyu pasal sewelas, ayat wolulas, sarta sebutan kapisan bab perané Islam ing nggugah bebenduné bangsa-bangsa ing ramalan Kitab Suci.

Lan dheweke bakal dadi manungsa galak; tangane bakal nglawan saben wong, lan tangan saben wong nglawan dheweke; lan dheweke bakal manggon ana ing ngarsane sakehing sedulure. Purwaning Dumadi 16:12.

Undhang-undhang Minggu sing enggal bakal teka iku minangka pungkasaning mangsa pangujian kang kapisan, lan uga minangka wiwitaning mangsa pangujian kang pungkasan. Mangsa pangujian kang pungkasan mau rampung nalika mangsa kasempataning manungsa katutup, lan ing wekdal iku patang angin, kang dadi pralambanging bilai katelu, kalepasaké kanthi jangkep.

“Nalika Sang Juru Slamet mirsani ana ing bangsa Yahudi sawijining bangsa kang wis pegatan karo Gusti Allah, Panjenengane uga mirsani sawijining Greja Kristen kang ngakoni pracaya, nanging nyawiji karo donya lan kapausan. Lan kaya nalika Panjenengane ngadeg ana ing Gunung Zaitun, nangisi Yerusalem nganti srengéngé tilem ana ing sabrang kuloning gunung-gunung, mangkono uga Panjenengane lagi nangisi lan nyuwun kanthi temen kanggo para wong dosa ing wektu-wektu pungkasan iki. Ora suwe Panjenengane bakal ngandika marang para malaékat kang nahan papat angin iku,

‘Uwalna wewelak-wewelak mau; muga pepeteng, karusakan, lan pati tumiba marang para pelanggaring angger-anggeringSun.’ Apa Panjenengane bakal kapeksa ngandika marang wong-wong kang wus nampa pepadhang lan kawruh kang gedhé, kaya Panjenengane ngandika marang wong Yahudi, ‘Saupama kowe mangerti, iya kowe piyambak paling ora ing dina iki, bab prakara-prakara kang kagolong marang katentremanmu! nanging saiki iku wus katutupan saka mripatmu?’” Review and Herald, Oktober 8, 1901.

Ing sajarah Kristus, tenger dalan kapisan saka mangsa kapisan sajroning sèwu rong atus suwidak dina diwiwiti nalika baptisané, kang dadi pralambang pati lan wunguné Panjenengané. Mangsa iku rampung nalika pati lan wunguné Panjenengané, kang ing wektu kang padha uga miwiti mangsa pungkasan sajroning sèwu rong atus suwidak dina. Mangsa iku rampung kanthi pati lan wungun kang dijanjèkaké tumrap Stéfanus.

Garis sajarah sing makili gambaré Kristus nduwèni struktur kenabian sing padha sakpadhané karo garis sajarah sing makili gambaré antikristus.

Ing Kitab Suci, Kristus iku Raja Lor kang sejati, lan wiwit biyèn tansah dadi ancasané Iblis kanggo nggulingaké sarta niru panguwasa karajané Kristus.

Dhuh Lucifer, putraning ésuk, kapriye kowe wus gugur saka swarga! kapriye kowe wus katigas nganti tumiba ing bumi, kowe sing nate ngasoraké para bangsa! Awit ing atimu kowe wus ngandika, Aku bakal munggah menyang swarga, aku bakal ngluhuraké dhamparku ngungkuli lintang-lintangé Allah: aku uga bakal lenggah ana ing gunung pasamuwan, ing pucuking lor: aku bakal munggah ngungkuli inggil-ingingilé méga; aku bakal padha karo Kang Mahaluhur. Yesaya 14:12-14.

“Lereng-lereng sisih lor” iku Yerusalem, kutha Sang Raja Agung, papan suci Panjenengané dumunung.

Kidung lan Jabur kanggo para putrané Korah. Pangéran iku agung, lan pantes banget dipuji ana ing kuthané Allah kita, ana ing gunung kasucèné. Endah ing papané, dadi kabungahaning saindhenging bumi, yaiku gunung Sion, ana ing sisih lor, kuthané Sang Prabu Agung. Jabur 48:1, 2.

Ing Kitab Suci, “raja-raja saka lor” ing bumi tansah dipratélakaké minangka mungsuhé umat Allah. Wong-wong mau nggambarake upayané Iblis kanggo nggawé palsu Raja Lor kang sejati, sing lenggah ing dhamparé ana ing Yerusalem, yaiku ing pérangan lor. Garis sing makili loro proses pangujian tumrap gambaré kéwan, kang lumaku sajajar karo garis loro proses pangujian tumrap gambaré Kristus, nduwèni seksi katelu ing téma babagan upayané Iblis supaya dadi raja saka lor sing mrentah nguwasani umat Allah.

Ing taun 723 SM, ratu saka lor, kaya sing dipralambangaké déning Asyur, nggawa sepuluh karajan sisih lor saka Israèl menyang pangawulan, minangka panggenapan saka “pitung wekdal” ing Levitikus likur-enem. Sewu rong atus sewidak taun sawisé iku, ing taun 538, ratu saka lor, sing ing titik sajarah iku dipralambangaké déning Rum kaping literal, masrahaké

dhamparé marang Rum kapapaan, sing banjur dadi ratu rohani saka lor sajroning sewu rong atus sewidak taun manèh. Mangsa kapindho saka sewu rong atus sewidak taun iku rampung ing taun 1798, nalika ratu Rum rohani saka lor nampani tatu pati. Nalika kapapaan nampani tatu patiné ing taun 1798, iku mralambangaké panutupan mangsa pangadilaning manungsa, nalika kapapaan sing kawungokaké urip manèh pungkasané lan salawas-lawasé tekan ing pungkasané tanpa ana siji waé sing nulungi.

Lan dheweke bakal ngedegaké kémah-kémah kratoné ana ing antarané segara-segara ing gunung suci kang mulya; nanging dheweke bakal tekan pungkasané, lan ora ana wong kang bakal nulungi dheweke. Lan ing wektu iku Mikhaèl bakal jumeneng, pangéran agung kang ngreksa anak-anaké bangsamu; lan bakal ana mangsa kasangsaran, kang durung tau ana wiwit ana bangsa nganti tekan wektu iku uga; lan ing wektu iku bangsamu bakal kapitulungan, saben wong kang katemun katulis ana ing kitab. Daniel 11:45, 12:1.

“pitu mangsa,” ing Imamat rong puluh nem, kang padha karo rong éwu limang atus rong puluh taun, netepaké Asyur minangka raja ing sisih lor ing taun 723 SM, lan minangka raja ing sisih lor dhèwèké ngrebut karajan “lor” Israèl kuna. Wiwit ing wektu iku, paganisme, diwiwiti saka Asyur nganti tekan Roma pagan, ngidak-idak umaté Allah, yaiku “wadya” ing Daniel 8:13, sajroning sèwu rong atus suwidak taun. Ing taun 538, raja ing sisih lor Roma harfiah dikalahaké sacara profetik déning raja ing sisih lor Roma rohani, kang ngidak-idak Israèl rohaniné Allah sajroning sèwu rong atus suwidak taun manèh. Mangsa kapindho pangidak-idakan iku rampung nalika raja ing sisih lor Roma rohani nampa tatu sing matèni ing taun 1798.

Ing garis citra Kristus, titik pusaté yaiku salib, ing ngendi pati diidentifikasi. Ing rong periode ujian tumrap pambentukan citra kéwan galak, titik pusaté yaiku pati kéwan bumi. Ing garis raja lor palsu, titik pusaté yaiku pati raja lor Romawi literal.

Garis-garis punika nggambaraken tigang seksi biblikal, ingkang saben-saben ngemot kalih periode wekdal ingkang lumampah kanthi runtut wonten ing satunggal periode wekdal. Saben titik tengah dipun-tetandhani déning pejahing badan, utawi pejahing satunggaling karajan saking ramalan Kitab Suci. Ing Sang Kristus, titik tengah punika inggih pejah lan wungunipun Panjenenganipun. Ing citra kéwan galak punika, titik tengah punika inggih pejahipun kéwan bumi, karajan kaping nem saking ramalan Kitab Suci nalika angger-angger Minggu. Ing garis ratu palsu saking sisih lor, titik tengah punika nglambangaken pejahipun ratu harfiah Romawi saking sisih lor, karajan kaping sekawan saking ramalan Kitab Suci.

Miturut Sister White ing The Great Controversy, loro seksi ing Wahyu pasal sewelas nggambarake Sabda Allah. Kristus iku Sabda Allah. Loro seksi mau diparingi kuwasa kanggo medhar wangsit sajrone sèwu rong atus sawidak dina, ngagem bagor. Sawisé kuwi wong-wong mau banjur dipatèni ana ing dalan, lan ora tangi sajrone telung dina setengah. “Sèwu rong atus sawidak dina” lan “telung dina setengah” kalorone padha dadi pralambang tumrap mangsa ara-ara samun sajrone sèwu rong atus sawidak taun. Mangsa iku diwiwiti kanthi panguwasa kang marakake wong-wong mau medhar wangsit kanthi ngagem bagor,

kang pungkasané tumeka pati. Banjur sajrone mangsa kenabian kang padha, wong-wong mau meneng lan kasalimuti pati, nganti ditangèkaké manèh kanggo ngaturake pepélingé malaékat katelu kang ngumumaké panutupan mangsa kasempatan sih-rahmat.

Papat garis nabi iki padha karo papat seksi. Struktur kenabian saka saben papat seksi iku padha. Mangsa-mangsa wektu saka saben wolung periode, kajaba saka 11 September 2001 nganti marang undhang-undhang Minggu sing bakal enggal teka, kang kapanggih ana ing papat garis iku, kanthi kenabian padha. Saben titik tengah nggambarake sawijining jinis pati. Loro saka garis-garis iku nyariosaken bab Kristus, yaiku minangka citra-Nipun, utawa minangka Sabda Allah. Loro garis liyane nggambarake antikristus, yaiku minangka pepénginané kanggo niru Kristus minangka ratu lor, utawa kanggo niru sistem pamaréntahané Kristus.

Ing artikel kita sabanjuré, kita bakal nyoba nggayutaké wong satus patang puluh papat èwu karo perang ing swarga kang kapisan. Para maos, utawa para pamireng ingkang kinurmatan: Apa panjenengan nampik mirsani kayektèn-kayektèn punika, utawa panjenengan temen-temen mirsani, prakara ingkang prelu dipunwedharaken inggih punika bilih pawartos ingkang dipunsajèkaké ing salebeting kabèh artikel punika, dipunmangertèni lan salajengipun dipunpitadosi sarta dipunteguhakén lumantar pangginakaken wiwitaning satunggaling prakawis supaya saged ngenali pungkasaning satunggaling prakawis. Punika tandha kenabian saking Alfa lan Omega, lan punika minangka unsur ageng saking Wahyu Yesus Kristus ingkang samenika taksih dipunbikak.

Bab-bab kang kasamar iku kagungané Sang Yéhuwah, Gusti Allah kita; nanging samubarang kang kawedhar iku kagungané kita lan anak-putu kita ing salawas-lawasé, supaya kita nindakaké sakehing pangandikaing angger-angger iki. Pangandharing Toret 29:29.